

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 1. Unionis negotium electo novo Imperatore mutatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

Husii supplicium.

Heidig fec. A.V.

HISTORIÆ ECCLESIASTICÆ LIBER CI.

BONIFACIUS, PAPA IX.
RUPERTUS IN OCCIDENTE, EMANUEL
IN ORIENTE IMPERATORES.

§. I.

Unionis negotium electo novo Imperatore mutatum.

Cum Imperii status tam propter Wen-Sæcul. XV. ceslai depositionem, quam Ruperti A.C. 1401. electionem novam induisset faciem, in ipso quoque unionis negotio nonnullæ Gobel. Per-
Hist. Ecclesiast. Tom. XXV. A exor- son cap. 70. p. 219.

Sæcul. XV. exortæ sunt rerum vicissitudines. E.
A. C. 1401.

quidem S. R. I. Electores antehac ad extinendum schisma juncta opera cum Carolo VI adlaborare decreverant; dum vero, ut ad novam electionem possent procedere, Bonifacio Papæ supplicant, obtento illius consensu haud ultra quicquam in Pontificis præjudicium moliri voluerunt, satis se fecisse rati, si generatim sponderent, se ad restituendam Ecclesiæ pacem, quicquid virium suarum fuerit, collatuos. Tam subita Principum mutatio amplissimis, quibus Simon Cramaudus Patriarcha Alexandrinus a Germanis omnibus subtractionis viam esse adoptandam retulit, pollicitationibus minime correspondens, quo minus expectata fuit, eo vehementius Regis annum perculit. Quare ad Imperii Electores Archiepiscopum Aquensem, & Joannem Montrolum Secretarium Status alegat, qui solido trimestri nil intentatum reliquerant, ut Germaniae Principes ad promovendam una cum Rege cœfionis viam inducerent, & Bonifacium Papam, ut juxta datam prius fidem Pontificatum abdicaret, quantum in ipsis esset,

Rayuald. ad hunc ann. n. 2. 3. Et c. permoverent. Pergunt itaque hi cofordiam, ubi ad prosequendum idem negotium agebantur Comitia. Verum ab Electoribus non aliud obtainere poterant responsum, quam omnino tuendam esse

esse Bonifacii auctoritatem, ac ideo ad Sæcul. XV.
 procurandam Ecclesiæ unionem longe a- A.C. 1401.
 liam quam cessionis viam excogitandam.
 Aliunde Rupertus, cui ad instituendam
 in Italiam expeditionem Bonifacii gratia
 pluriimum necessaria erat, se nunquam
 in hanc abdicationis viam iturum, Ponti-
 fici spoondit. Inde ortum est, quod Pa-
 triarcha Alexandrinus ab aula exulare
 juberetur, quamvis forte isthæc Electo-
 rum inconstantia ejus culpæ adscribi non
 posset, utpote qui bona semper fide in
 hoc negotio processit.

§. II.

*Bohemiarum & Hungariæ regna a Boni-
 facii obedientia deficiunt.*

Verum etsi Ruperti electio Bonifacii re-
 bus propitia accideret, ex altera ta-
 men parte hæc ipsa non levem duorum
 regnum defectionem promoverat, sci-
 licet Bohemiæ, quia idem Papa Wences-
 lai depositionem assensu suo firmaverat,
 & Hungariæ, eoquod neglecto Sigis-
 mundo, Ladislauum Caroli de Dyrrachio
 filium coronari fecisset. Postquam enim
 Pontifex compererat, quod illa Hungaro-
 rum factio, quæ Carolum Dyrrachinum
 advocabat, ceteris potentia & numero
 emineret, quodque Sigismundus carceri

A 2 manci-